

religioasă) exemplară, un colorit rafinat, semnate de regizorul Sergiu Savin – care de câțiva ani se dăruiește cu pasiune acestei s-o numesc mai puțin profesii, și mai mult vocații...

Și întâlnirea cu actorii celor două trupe, din diverse generații, unii veniți special la Oradea din alte țări, unde s-au stabilit de mai mulți ani, a constituit un alt moment emoționant.

Au fost prezenți mulți dintre colaboratorii Teatrului „Arcadia”, regizoarea Francisca Mirișan Simionescu, de numele căreia se leagă zeci de spectacole de cel mai bun nivel artistic, actori și regizori de la Teatrul... Mare, unii colaboratori aproape permanenți ai instituției:

Szombati Gille Otto, Ion Măinea, Meleg Vilmoș, Eugen Țugulea, Hajdu Geza, Florian Chelu, Vioara Bara.

Ne-am amintit cu toții de numele unui mare artist, de talie europeană, care a dus teatrul pe culmi de glorie, și nu e un slogan acesta, uzat și fără acoperire. Este vorba de Paul Fux, grafician de înaltă clasă, scenograf și regizor.

Tuturor, la ceas de sărbătoare le-am urat multă sănătate, putere de muncă, neobosită dragoste pentru copii, prospețime și candoare nealterate, și, dacă se poate, le spunem să nu obosească, să nu-și piardă nădejdea că într-o zi, cum spun ei într-un spectacol, „va fi soare și pe strada lor”.

Mihaela GRIGORAȘ

„Importante sînt doar sentimentele și ideile pe care reușești să le transmiți”

În miez de vară, în perioada 10–12 iulie, la Sibiu a avut loc cea de-a 4-a ediție a Festivalului de artă neconvențională „La strada”, organizat de Teatrul pentru copii și tineret „Gong” din Sibiu. În afara teatrului gazdă au participat: Teatrul „Vasilache” din Botoșani, Trupa „Pufuleț” din Târgoviște, Teatrul „Puck” din Cluj-Napoca, Teatrul German de Stat din Timișoara, Teatrul „Toma Caragiu” din Ploiești, Teatrul de Păpuși din Baia-Mare, Teatrul Municipal „Tony Bulandra” din Târgoviște, pianistul de jazz Andrei Colompar, grupul rock „Riff”, grupul folk „Pastei”, formația „Trafic Blues Band”, iluzionistul Belloni. Jocurile de animație și cele interactive cu copii și adulți au fost imaginate și conduse de actorii Monica Baldea și Dan Hândoreanu. Atelierul de construcție a păpușilor și a

unor măști prin machiaj a fost realizat de Sorina Chira, Valeria Damian, Adriana Motronea și Gerhard Schuster. Parada „La Strada” a fost prezentată de Fundația Edelweiss. Au fost vernisate: expoziția de scenografie semnată Dan Frățiciu și expoziția de artă fotografică aparținând lui Gheorghe Lăzăroiu. Trei zile în care Piața Mare, Teatrul „Gong” și întreg Sibiul au fost pline de teatru, muzică, balet, pictură, machiaj, animație de stradă, desen animat, film artistic, pantomimă, expoziții și câte și mai câte. De la Mărioara și Vasilache, jucat deasupra unei perdele roșii ca la bălciurile de odinioară, până la nuanțele subtilelor Năluciri, totul e posibil în această lume ireală. Cu această ocazie, am provocat-o la o scurtă discuție pe directoarea festivalului, doamna Mihaela Grigoraș, totodată directoarea Teatrului „Gong”.

COSTIN MANOLIU: *Care este rațiunea Festivalului „La strada“?*

MIHAELA GRIGORAȘ: Ne-am gândit că, ieșind în stradă, venim noi în întâmpinarea copiilor și totodată ne facem mai cunoscuți părinților acestora. Trecătorul, venind de la serviciu, de la piață, de oriunde ar veni, vede un banner care anunță festivalul, vede într-un colț al Pieței Mari un spectacol pe o scenă, în altă parte altceva și se întrebă: cine sunt oamenii aceștia? Și află că sunt actorii de la Teatrul „Gong“. Am vrut să creăm câteva zile de bucurie pentru copiii sibieni și chiar pentru adulți. Apoi este și un prilej de a invita alte teatre de animație, o ocazie de a ne întâlni cu colegii noștri din țară și din străinătate.

C.M.: *Cum v-ați descoperit vocația pentru teatrul de animație?*

M.G.: Tatăl meu a lucrat în Teatrul „Gong“ în calitate de contabil-șef. De la vârsta de trei ani, eu am crescut în teatru. Am iubit de mică arta păpușarilor, dar nu m-am gândit că o voi îmbrățișa ca meserie. Așa am început să lucrez în teatru, scriind muzică pentru spectacole. Participam la repetiții și, la un moment dat, mi s-a propus un rol pe care l-am acceptat. Mi-a plăcut. Starea pe care ți-o dă privirea unui copil la final de spectacol e extraordinară. Peste numai două luni am fost într-un turneu în Germania, la Gera. Așa am început.

C.M.: *Ce v-a rămas în amintire din toată această lungă perioadă în care ați participat la viața teatrului?*

M.G.: Îmi amintesc cum în timpul unei reprezentații în care eram *Pinocchio*, un băiețel a rupt o foaie dintr-un caiet și a făcut din ea o floare pe care mi-a dăruit-o. Astfel de momente nu se pot uita.

C.M.: *Teatrul „Gong“ a sărbătorit 50 de ani de existență. În urmă cu șapte ani ați devenit directoarea teatrului. De ce v-ați dorit să veniți în fruntea trupei?*

M.G.: Din cei 50 de ani, eu am lucrat efectiv 24 de ani în teatru. Nu exagerez, când eram tânără mi se părea că intru într-un loc sfânt, într-o lume aparte. Fiind un teatru de provincie, regret că nu am fost mai mult băgați în seamă, că munca noastră a rămas adeseori în anonim. De-a lungul anilor, la teatrul nostru au lucrat personalități de marcă ale Sibiului, precum Radu Stanca, Ion Deloreanu, Ion Hândoreanu sau Hans Schusching. Perioadei 1949–1999 la Teatrul „Gong“, Nicolae Rodean i-a dedicat o monografie. Au fost peste 400 sute de spectacole în premieră. În urmă cu șapte ani, am avut un proiect. Am vrut să fac din teatru o zonă de basm. Îmi închipuiam intrarea în teatru ca o intrare într-o lume fantastică, pe care am descris-o în proiect. Îmi imaginam ieșirea copiilor de la spectacol pe un tobogan uriaș. Aș fi vrut ca în fața teatrului să fie construită o cofetărie și un loc de joacă, unde noi, actorii, îmbrăcați în costumele unor personaje de poveste să-i cooptăm în diferite jocuri, să-i provocăm să creeze ei înșiși mici spectacole. Ar fi fost nevoie de o investiție financiară. Din păcate, cei care acordă bani pentru cultură pe plan local n-au înțeles sau n-au apreciat ideea mea.

C.M.: *În arta teatrului de animație, a teatrului de păpuși și marionete, actorul rămâne undeva în umbră, nu e „la vedere“. V-ați simțit frustrată din acest motiv?*

M.G.: Când eram mai tânără, da. Dacă intri în tainele acestei arte a teatrului de animație, îți dai seama că nu a fi văzut e important, ci cu adevărat importante sunt doar sentimentele și ideile pe care reușești să le transmiți prin actul tău artistic. E o artă care se face cu smerenie.

C.M.: *Cu ocazia festivalului, am remarcat mai multe spectacole destinate adulților sau spectacole care funcționau pe mai multe paliere și erau viabile atât pentru copii, cât și pentru adulți. Teatrul de animație se vedește încă o dată o artă cu posibilități nebănuite.*

M.G.: Teatrul de animație există din antichitate, de la nașterea teatrului. În antichitate exista teatrul cu măști, confecționate special, care aveau o acustică deosebită în acele amfiteatre în aer liber. În anii trecuți, ai regimului comunist, această artă a fost minimalizată, fiind considerată a fi o formă de teatru doar pentru copii. E bine că a continuat să existe și așa. Au fost actori excepționali, spectacole foarte bune. La ora actuală, în lume, teatrul de animație e foarte gustat, foarte la modă. Se fac spectacole foarte serioase după Shakespeare, Molière, Cervantes etc. Aici la Sibiu, am avut invitat Teatrul din Erfurt–Germania cu spectacolul *Macbeth* de Shakespeare, cu marionete din lemn. La prima reprezentație, sala nu a fost plină. A doua zi, trupa urma să plece, dar s-a aflat că e ceva ieșit din comun, de neimaginat, și s-a format o coadă din fața teatrului și până sus, la Liceul de Artă. Oameni care doreau să vadă spectacolul și care n-au lăsat trupa germană să plece. Arta teatrului de animație e o artă pe care niciodată nu o descoperi în totalitate, grație posibilităților ei infinite. E o artă care-ți ține mintea mereu trează.

C.M.: *Care sunt spectacolele pe care Teatrul „Gong“ le propune în stagiunea 2000–2001?*

M.G.: Pentru copii: *Degețica* după H.C. Andersen, spectacol creat de actrița Monica Baldea; *Fata moșului și fata babei* după Ion Creangă, regizat de Dan Hândoreanu; *Regele cocoșat* de Herbert Helken, regia Bogdan Drăgulescu; *Prințul cireșelor* de Mihai Constantin Ranin; *Die Bremen Stadt Musikanten* și *Der Froschkönig*, după Frații Grimm, regia Lilly Krauss-Kalmar, spectacole în limba germană. De asemenea, *Poveste de seară*, după un basm chinezesc; *Peripeții în târg*, un spectacol interactiv; *Aventurile lui Plum-Plum* de José Geal; *Broșuța fermecată* de Frații Grimm, regia Kovacs Ildiko; *Pruncul năzdrăvan*. Pentru adolescenți și adulți, două montări: *Năluciri*, un spectacol de pantomimă și expresie corporală realizat de Dan Hândoreanu și *Romeo și Julieta* după Shakespeare, în regia lui Mihai Constantin Ranin.